

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně: **Selemar s.r.o.**, se sídlem Korunní 2569/108g, Praha 10, zastoupená JUDr. Vladimírem Kubátem, advokátem se sídlem Radlická 1031/42, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2019, č. j. MPSV-2019/161224-421/1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2020, č. j. 10 Ad 19/2019 - 30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 25. 6. 2019, č. j. ABA-T-651/2019. Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem žalobu zamítl.

[2] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní proti tomuto rozsudku brojí kasační stížností.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl při posuzování zákonných náležitostí kasační stížnosti stěžovatelky k závěru, že byla podána opožděně.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), platí, že „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. [...] Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout“. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty“. Podle odst. 4 téhož ustanovení zákona „[l]hůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak“.

[5] Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu (konkrétně z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky na č. l. 33) ověřil, že napadený rozsudek byl zástupci stěžovatelky doručen do datové schránky dne 2. 12. 2020.

[6] Z uvedeného je zřejmé, že dnem, kdy nastala skutečnost určující počátek lhůty pro podání kasační stížnosti podle § 40 odst. 1 s. ř. s., byla středa 2. 12. 2020. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pak podle § 40 odst. 2 s. ř. s. připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na středu 16. 12. 2020. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti. Nejpozději tohoto dne by tedy musela být kasační stížnost podána u soudu nebo alespoň předána k poštovní přepravě ve smyslu výše citovaného § 40 odst. 4 s. ř. s. Stěžovatelka však kasační stížnost podala prostřednictvím datové schránky svého zástupce až dne 17. 12. 2020, tedy opožděně. Pozdní podání kasační stížnosti nelze nikterak zhojit, neboť zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti není možné prominout.

[7] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., „*[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*“. Soudní řád správní nestanovuje jiný důsledek opožděnosti kasační stížnosti nežli právě její odmítnutí. Nejvyšší správní soud proto opožděně podanou kasační stížnost odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu